

**М Е Т О Д И К А
ЗА ДИСЦИПЛИНАРНАТА ДЕЙНОСТ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**

Раздел I

ЦЕЛ

Чл.1. Настоящата методика има за цел да установи стандартите и да очертае правната рамка за провеждане на законосъобразна и единна дисциплинарна практика от Висшия съдебен съвет при упражняване на правомощията му по прилагане разпоредбите на Глава шестнадесета от Закона за съдебната власт.

ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ

Чл.2. Основни ръководни принципи при определяне на дисциплинарната отговорност на магистратите, са:

- а) Законоустановеност на нарушенията и наказанията;**
- б) Съразмерност (пропорционалност) добросъвестност и справедливост при определяне на наказанието;**
- в) Еднократност на наказанието (за едно и също дисциплинарно нарушение се следва само едно дисциплинарно наказание);**
- г) Безпристрастност, последователност и предвидимост при упражняване функциите на дисциплинарно наказващия орган;**
- д) Равнопоставеност на магистратите при определяне на дисциплинарните наказания за сходни по вид и тежест дисциплинарни нарушения;**
- е) Защита от дискриминация при реализация на дисциплинарната отговорност;**
- ж) Равенство на страните в дисциплинарното производство.**

Раздел II

ДИСЦИПЛИНАРНО ПРОИЗВОДСТВО

Чл.3. Дисциплинарното производство е система от законоустановени последователни действия по събиране на доказателства за установяване на извършено дисциплинарно нарушение от привлечен към дисциплинарна отговорност магистрат, както и по налагане на дисциплинарно наказание при доказано нарушение.

Чл.4. Административно-наказващият орган по чл.311, т.2 от ЗСВ провежда дисциплинарното производство в условия на обвързана компетентност, с изключение на правомощието му за определяне вида и размера на дисциплинарното наказание, при преценка за което действа в оперативна самостоятелност и разполага с дискреция да определи наказанието, като се съобрази с критериите по чл.309 от ЗСВ.

Чл.5. (1) Повод за образуване на дисциплинарно производство са обективни констатации и резултати от проверки и ревизии на дейността на определени съдилища, прокуратури и следствени органи или на отделни съдии, прокурори и следователи, извършвани от компетентни по ЗСВ органи, като:

а) Инспекторатът към ВСС;

б) Главният прокурор, неговите заместници при ВКП и ВАП, Инспекторатът при ВКП, административни ръководители на прокуратури и техни заместници или оправомощени прокурори;

в) председателите на ВКС и ВАС и техните заместници, административни ръководители на съответните съдилища, техните заместници или оправомощени съдии;

г) Комисия “Професионална етика и превенция на корупцията” или други комисии на ВСС могат да правят проверки по сигнали, публикации и др., когато се съдържат достатъчно данни относно времето, мястото и деянието, от които може да се направи обоснован извод, че магистрат е извършил дисциплинарно нарушение.

(2) Недопустимо е неупълномощени за целта магистрати или съдебни служители в съответния орган на съдебната власт да проверяват работата на други магистрати за привличането им към дисциплинарна отговорност.

СРОКОВЕ ЗА ОБРАЗУВАНЕ, РАЗГЛЕЖДАНЕ И ПРИКЛЮЧВАНЕ НА ДИСЦИПЛИНАРНОТО ПРОИЗВОДСТВО

Чл.6. (1) Сроковете по чл.310, ал.1 от ЗСВ са преклузивни и с изтичането им се погасяват дисциплинарите правомощия на дисциплинарно наказващия орган. Последното е процесуална

пречка за образуване на дисциплинарно производство и за привличане на магистрата към дисциплинарна отговорност за извършени от него дисциплинарни нарушения.

(2) Сроковете по чл.310, ал.2, чл.316, ал.2 и 4, чл.319, ал.1 и чл.320, ал.1 и 2 от ЗСВ са инструктивни и изтичането им преди налагане на дисциплинарното наказание не е основание за отпадане на отговорността на магистрата.

(3) Дисциплинарното производство следва да приключи в разумен срок.

Чл.7. (1) По правило (чл.310, ал.1 от ЗСВ) дисциплинарната отговорност на магистрата може да бъде реализирана в рамките на три години от извършване на нарушението, като в този срок се включва краткият 6-месечен срок от откриването. Последният започва да тече от узнаването за нарушението от някой от субектите по чл.312, ал.1, т.т.1-5 от ЗСВ, не се новира и не тече поотделно за всеки от тях.

(2) Сроковете се броят от узнаване на обстоятелствата от административно наказващия орган за допуснато от магистрата дисциплинарното нарушение до момента на приемане на решение от същия за образуване на дисциплинарно производство.

(3) Под "узнаване" се разбира, че нарушението (действие или бездействие) в неговите съществени признаци е станало известно на някой от оправомощените субекти да правят предложение за налагане на дисциплинарно наказание на магистрат.

(4) По отношение на Инспектората към Висшия съдебен съвет "узнаване" е налице към момента, в който е изготвен актът за резултатите от проверката.

(5) По отношение на административния ръководител на съответния орган на съдебната власт „узнаване“ е налице при получаване на достоверна информация за извършено от магистрата дисциплинарно нарушение.

Чл.8. (1) Изключения от правилото във връзка с началния момент, от който текат сроковете по чл.310, ал.1 от ЗСВ, са следните:

а) При бездействие като израз на дисциплинарно нарушение – сроковете текат от откриването му. Всеки период на бездействие по конкретно съдебно дело или прокурорска преписка е самостоятелно основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на магистрата, независимо от санкцията, наложена му за идентично нарушение през предходен период. Не е налице

законова пречка за образуване и провеждане на дисциплинарно производство срещу магистрат в срока на изтърпяване на друго наложено му дисциплинарно наказание, когато двете дисциплинарни производства касаят различни периоди на бездействие по същото или друго дело или преписка.

б) При действие или бездействие, което накърнява престижа на съдебната власт в хипотезите на чл.307, ал.2, предл.3 и ал.4, т.4 от ЗСВ – сроковете текат от публичното им оповестяване. Изискването за публично оповестяване на действието, което накърнява престижа на съдебната власт е изпълнено, когато с оглед на конкретните факти деянието е станало общоизвестно на широк кръг граждани и организации.

(2) Когато дисциплинарното нарушение е и престъпление, установено с влезли в сила присъда или с определение за прекратяване на наказателното производство по чл.24, ал.1, т. 2 и 3 и ал.3 от НПК – сроковете текат от влизането в сила на присъдата или определението.

УСЛОВИЯ ЗА ОБРАЗУВАНЕ НА ДИСЦИПЛИНАРНО ПРОИЗВОДСТВО

Чл.9. (1) Дисциплинарно производство се образува при наличие на достатъчно данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.2, 4, 5 и 6 от ЗСВ и за самоличността на извършителя - съдия, прокурор, следовател, административен ръководител и заместник на административен ръководител на съд, прокуратура, следствие или избран член на ВСС.

(2) По анонимни сигнали не се образува дисциплинарно производство. За анонимни се считат и сигналите, при които посочените лица и адреси са недействителни или не съществуват.

Чл.10. (1) Всеки от субектите по чл.312, ал.1 от ЗСВ, едновременно и/или независимо един от друг, има право да направи предложение за налагане на дисциплинарно наказание на магистрат при положение, че с решението на дисциплинарно наказващия орган е спазен принципът да не се налагат два пъти наказания за едно и също дисциплинарно нарушение.

(2) При образувани дисциплинарни производства срещу един и същ магистрат за различни дисциплинарни нарушения, Висшият съдебен съвет може да вземе решение за присъединяването и разглеждането им в едно общо производство, ако пълното и

всестранно изясняване на релевантните факти за дисциплинарната отговорност на магистрата го изисква.

Чл.11. (1) В предложението за налагане на дисциплинарно наказание се сочат фактическите обстоятелства за извършеното дисциплинарно нарушение, въз основа на които предложителят счита, че са налице основания за образуване на дисциплинарно производство. Същият няма задължение да предлага вида и размера на дисциплинарното наказание.

(2) Към предложението вносителят прилага всички доказателства в подкрепа на твърдяното дисциплинарно нарушение и прави доказателствени искания за установяване на посочените факти и обстоятелства.

(3) Предложението очертава предмета на дисциплинарното производство и обвързващата му сила ограничава дисциплинарно наказващият орган да обсъжда факти и обстоятелства, извън посочените в него.

СПИРАНЕ И ВЪЗОБНОВЯВАНЕ НА ДИСЦИПЛИНАРНОТО ПРОИЗВОДСТВО

Чл.12. (1) При възникване на някои от основанията по чл.54, ал.1 от АПК, Висшият съдебен съвет спира дисциплинарното производство с решение, което се съобщава на страните и може да се обжалва от заинтересуваните по реда на глава десета, раздел IV от АПК.

(2) Дисциплинарното производство се възобновява служебно и по искане на една от страните с решение на ВСС след като отпаднат основанията за спирането му. При възобновяването производството продължава от действието, от което е било спряно.

ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ДИСЦИПЛИНАРНОТО ПРОИЗВОДСТВО

Чл.13. (1) Предложението за налагане на дисциплинарно наказание на магистрат се оставя без разглеждане, а образуваното дисциплинарно производство се прекратява, когато:

а) е направено от лице или организация, които не са овластени от ЗСВ с такова правомощие;

б) са изтекли сроковете по чл.310, ал.1 от ЗСВ;

в) за същото нарушение и на същия магистрат вече е наложено дисциплинарно наказание или е образувано дисциплинарно

производство, освен ако дисциплинарното нарушение е продължено бездействие и в следващ период;

г) магистратът е освободен от длъжност преди образуване на дисциплинарното производство или същият е починал.

(2) В случаите по предходната алинея дисциплинарното производство се прекратява с решение на Висшия съдебен съвет.

ДИСЦИПЛИНАРЕН СЪСТАВ

Чл.14. (1) Дисциплинарното производство се възлага за разглеждане на дисциплинарен състав от трима изборни членове на Висшия съдебен съвет, определени от неговия състав чрез жребий.

(2) В рамките на законоустановените си правомощия дисциплинарния състав има за цел да подпомогне дисциплинарно наказващия орган за пълно изясняване на фактите и да изследва релевантните обстоятелствата по извършеното нарушение, като изслушва вносителят на предложението или оправомощен от него представител, привлеченото към дисциплинарна отговорност лице и неговият защитник и събира всички допустими от закона писмени и гласни доказателства, относими към разглеждания случай.

(3) След изясняване на обстоятелствата по дисциплинарното дело дисциплинарният състав се произнася с мотивирано решение, с което установява подлежащите на доказване факти, изразява становище относно обстоятелствата и правното основание за налагане на дисциплинарно наказание, и предлага вида и размера на наказанието. Мотивите на решението на дисциплинарния състав съдържат описание на фактическата обстановка, посочват разпоредбите и задълженията, които са нарушени и настъпилите вредни последици, обсъждат какви са забавените дела (по характер, тежест и т.н.), релевантните обстоятелства (натовареност и други от обективен и субективен характер), във връзка с преценката за дисциплинарната отговорност на магистрата.

(4) Решенията на дисциплинарния състав се приемат с мнозинство повече от половината от членовете му. Член на дисциплинарния състав, който не е съгласен с решението на мнозинството, го подписва с мотивирано особено мнение.

Чл.15.(1) Членове на ВСС, вносители на предложението за налагане на дисциплинарно наказание на магистрат, могат да

бъдат определяни за членове на дисциплинарния състав по образуването дисциплинарно производство и да участват в гласуването при приемане на решението по чл.320, ал.4 от ЗСВ.

(2) Членовете на дисциплинарния състав участват в гласуването при приемане на решение от ВСС за налагане на дисциплинарно наказание на привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат.

РЕШЕНИЕ ПО ДИСЦИПЛИНАРНОТО ДЕЛО

Чл.16.(1) Висшият съдебен съвет, след внасяне на предложението на дисциплинарния състав за налагане на дисциплинарно наказание, изпраща на привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат препис от решението на дисциплинарния състав и го уведомява за заседанието, на което ще се разглежда същото и за възможността да бъде изслушан от дисциплинарно наказващия орган преди приемане на решение. Изслушването на дисциплинарно привлеченото лице има съществено значение за приемането на обективно и информирано решение за дисциплинарната му отговорност.

(2) Главният инспектор на ИВСС не е част от дисциплинарно наказващия орган и участието му в разискванията на ВСС по предложението за налагане на дисциплинарно наказание на привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат при отсъствие на последния, нарушава основния принцип за равенство на страните в дисциплинарното производство.

(3) След приключване на обсъждането, Висшият съдебен съвет с мнозинство повече от половината от членовете му (13 гласа) приема решение, с което може да наложи дисциплинарно наказание по предложението на дисциплинарния състав, да определи различно по вид и/или размер дисциплинарно наказание или да отхвърли предложението, без да наложи дисциплинарно наказание на дисциплинарно привлеченото лице.

(4) Дисциплинарно наказващият орган не е обвързан от предложената от вносителя правна квалификация на дисциплинарното нарушение, както и от предложението за вида и размера на дисциплинарното наказание, ако е направено такова. Негово е правомощието да даде самостоятелна юридическа квалификация на осъщественото дисциплинарно нарушение и да определи различно по вид и/или размер дисциплинарно наказание, както от визираното в предложението, така и от това на дисциплинарния състав.

(5) Когато ВСС се съобрази изцяло с предложението на дисциплинарния състав, мотивите на решението на последния са мотиви на решението на дисциплинарно наказващия орган за налагане на дисциплинарното наказание на магистрата. В случаите, когато дисциплинарно наказващият орган не възприеме предложението на дисциплинарния състав, членовете на Висшия съдебен съвет излагат фактически и правни съображения за приетото различно решение, които са мотиви на решението му. При определяне вида и размера на дисциплинарното наказание ВСС действа в условия на оперативна самостоятелност и не е обвързан от предложението на вносителя и от това на дисциплинарния състав.

(6) Решението за налагане на дисциплинарно наказание се съобщава незабавно на дисциплинарно наказаното лице, а ако не се е явило на заседанието на ВСС при приемането му – съобщаването е по реда на АПК.

(7) При обжалване на решение за налагане на дисциплинарно наказание изменението или отмяната му не може да доведе до налагане на по-тежко наказание.

Раздел III

ДИСЦИПЛИНАРНА ОТГОВОРНОСТ

СЪЩНОСТ

Чл.17. (1) Дисциплинарната отговорност е вид юридическа отговорност, която се ангажира при доказано дисциплинарно нарушение. За да бъде доказано дисциплинарното нарушение и ангажирана дисциплинарната отговорност на едно лице е необходимо да се установи от фактическа страна деянието - действие или бездействие, от обективна страна да се докаже противоправността на това деяние, т.е. да е налице обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение, от субективна страна да е налице вина на дееца – умисъл или небрежност, да е установен правно релевантен резултат (вреда) и да е налице причинна връзка между деянието и резултата. С оглед на това, за да е законосъобразен актът, с който се налага дисциплинарно наказание, следва да установява посочените елементи на дисциплинарната отговорност и дисциплинарно наказващият орган да е изложил мотиви за всеки от тях.

(2) За привличане към дисциплинарна отговорност съдия, прокурор, следовател, административен ръководител на орган на съдебната власт и избран член на ВСС следва да е допуснато виновно дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.307, ал.3 от ЗСВ, което не съответства на дължимото по закон поведение на магистрата, като неизпълнението на служебните задължения се състои в извършването или в пропускането да бъдат извършени определени правни действия в кръга на службата и извън нея.

(3) Наличието на съмнение или на вероятност за извършено дисциплинарно нарушение не може да обоснове основание за ангажиране на дисциплинарна отговорност на магистрата.

СПОРАЗУМЕНИЕ В ДИСЦИПЛИНАРНОТО ПРОИЗВОДСТВО

Чл. 18. (1) Споразумението е алтернативен способ за разрешаване и бързо приключване на дисциплинарните дела, който по силата на препращащата разпореда на чл.328 от ЗСВ във връзка с чл.20 от АПК, е приложим в дисциплинарното производство по Глава шестнадесета от ЗСВ

(2) Условие за валидност на споразумението е то да не противоречи на закона.

Чл. 19. (1) Споразумение в дисциплинарното производство може да бъде сключено по два начина:

а) между страните в дисциплинарното производство - вносителя на предложението за налагане на дисциплинарно наказание и привличения към дисциплинарна отговорност магистрат или неговия процесуален представител по пълномощно и дисциплинарно наказващия орган;

б) между страните в дисциплинарното производство - вносителя на предложението за налагане на дисциплинарно наказание и привличения към дисциплинарна отговорност магистрат или неговия процесуален представител по пълномощно, и се одобрява от дисциплинарно наказващия орган.

(2) Споразумението замества решението на дисциплинарно наказващия орган за налагане на дисциплинарно наказание.

(3) Споразумението се сключва в писмена форма и съдържа реквизитите, детайлно изброени в чл.20, ал.5 от АПК:

а) обозначение на органа, пред който е сключено споразумението;

б) дата на сключване;

в) страни (с описване на всички основни техни характеристики);

- г) предмет на споразумението (изрично посочване на конкретното дисциплинарно производство с целите и предмета му);
- д) съдържание на споразумението (права, задължения, отговорности на страните по споразумението);
- е) бележка за изчитането и приемането му;
- ж) подписа на страните;
- з) име и подпис на длъжностното лице.

Чл.20. (1) След изясняване на обстоятелствата по дисциплинарното дело дисциплинарният състав, преди да пристъпи към постановяване на решението си, приканва вносителят на предложението и дисциплинарно привлечения магистрат да постигнат споразумение, което сключват в писмена форма.

(2) Подписаното от страните споразумение се внася на заседанието на дисциплинарно наказващия орган, на което са поканени да участват вносителят на предложението и привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат.

(3) Дисциплинарно наказващият орган сключва или одобрява споразумението с решение, което приема при тайно гласуване с мнозинство повече от половината от членовете на ВСС (13 гласа).

(4) Сключването на споразумението с дисциплинарно наказващият орган, както и одобряването от последния е в пределите на предоставената му дискреция (оперативна самостоятелност).

(4) При неприемане на споразумението от дисциплинарно наказващия орган дисциплинарното дело се връща на дисциплинарния състав за произнасяне с мотивирано решение по чл.14, ал.3.

(5) Споразумение по дисциплинарното дело е допустимо и пред съда във всяко едно положение на съдебното производство, съобразно правилата на чл. 178 от АПК.

(5) За не упоменатите въпроси се прилагат правилата на АПК, уреждащи института на споразумението.

ДИСЦИПЛИНАРНИ НАРУШЕНИЯ

Критерии по дисциплинарни дела

Дисциплинарни нарушения, които съставляват виновно неизпълнение на служебните задължения:

I. Системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони.

II. Действие или бездействие, което неоправдано забавя производството.

III. Неизпълнение на други служебни задължения.

1. Във всяка една от изброените хипотези трябва да се определи характера на дисциплинарното нарушение в зависимост от магистратската професия. Поради различното професионално естество на работата на съдиите, прокурорите и следователите, те се съобразяват с различни процесуални срокове, обвързани със съответните различни правни последици от неспазването им; обемът и съдържанието на възложената работа, процесуалните действия и администрирането на делата, съответно преписките са подчинени на различни правни режими (в най-общ смисъл) и се отличават по своята динамика.

Ето защо принципите за сходство и пропорционалност следва се прилагат при оценка на тежестта на дисциплинарното нарушение в рамките/групата на съответната магистратска професия, но не бива да се сравняват дисциплинарите нарушения, извършени от съдия с тези – от прокурор и/или следовател и обратното.

2. При отделните видове дисциплинарни нарушения са очертани основните елементи на фактическия състав, в рамките на който следва да се обособят съответните групи. Например:

Системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони:

- неизписване на мотивите на съдебния акт или неизготвяне на обвинителния акт в инструктивния срок.

- неспазване на сроковете за администриране на делата.

- неспазване на сроковете за насрочване и/или разглеждане на делата.

Действие или бездействие, което неоправдано забавя производството:

В редица случаи магистратът с виновното изпълнение на служебните си задължения, свързано с нарушаване на инструктивните срокове, осъществява едновременно фактическите състави на дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 1 и 2 ЗСВ. В тази хипотеза важи казаното по-горе - съдържанието на нарушението по т. 2 на чл. 307, ал. 4 следва да се изпълни с конкретни данни, които очертават отделните групи на действие или

бездействие, което води до неоправдано забавяне на производството.

В други хипотези действието или бездействието може да не е обвързано с нарушаване на изрично регламентиран срок, но в резултат на същото да е постигнат визирания в нормата негативен резултат – неоправдано забавяне на производството.

Действие, което неоправдано забавя производството може да бъде :

- извършване на процесуални действия извън разумния срок;**
- администриране на делата извън разумния срок.**

Бездействието като форма на дисциплинарно нарушение означава неизпълнение на законово задължение на съответния съдия/прокурор да извърши конкретни процесуални действия, да издаде определени и изискуеми от закона писмени и/или устни (за прокурора) актове при упражняване на функционалните си правомощия, което е обусловило забавяне на производството.

Обособяването на отделните групи при дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 1 и 2 ЗСВ следва да е и съобразно натрупаната дисциплинарна практика на Висшия съдебен съвет и съдебната практика към настоящия момент – като дефиниране и употреба на понятийния апарат и като статистическа отчетност какви дисциплинарни нарушения, покриващи признаците на чл. 307, ал. 4, т. 1 и 2 ЗСВ, са разгледани.

Този подход ще позволи от една страна да се диференцират отделните групи дисциплинарни нарушения, а от друга страна – в рамките на определена група сходните случаи да намират сходно разрешение, разбира се при отчитане на индивидуализиращите критерии по чл. 309 ЗСВ.

Неизпълнение на други служебни задължения:

Нормата е бланкетна и във всеки отделен случай следва да е изпълнена с конкретно съдържание.

Най-често срещаните случаи на дисциплинарно нарушение в тази хипотеза е свързано с лошо администриране на делата/преписките от магистратите и/или неупражняване на функционални правомощия по контрол по изпълнение на дадени разпореждания за администриране на делата и други в тази насока.

Приложението на нормата обикновено е в съвкупност с текстове на т. 1 и 2 на чл. 307, ал. 4 ЗСВ.

Разнообразието на фактическите обстоятелства, които могат да бъдат субсумирани в правната рамка на текста обективно затруднява обособяването на отделни групи, но на базата на статистическата отчетност на разгледаните към настоящия момент дисциплинарни нарушения в тази хипотеза е възможно да се групират сходните случаи. Трябва да се посочи, че се касае за по-леки по своята тежест и последици дисциплинарни нарушения, за които се налагат по-леките по тежест дисциплинарни наказания, т.е. те не предпоставят условия за дисбаланс на дисциплинарните наказания по отделните казуси. За избягването на противоречив подход при определяне на дисциплинарното наказание на дисциплинарно привлеченото лице следва да се прилагат освен критериите по чл. 309 ЗСВ и изведените по-долу такива, релевантни в съответния казус.

При определяне на дисциплинарното наказание за виновно неизпълнение на служебни задължения по смисъла на чл. 307, ал. 4, т. 1 , 2 и 5 ЗСВ, при оценката на тежестта на дисциплинарното нарушение следва да се съобразят:

1. Професионалната дейност на съдията, прокурора или следователя.
2. Обективното състояние на съответния орган на съдебната власт.
3. Създадената организация и администрирането на работата на магистратите от съответния административен ръководител.

Професионална дейност на магистрата:

- персонална натовареност в количествени показатели;
- фактическа и правна сложност на разгледаните дела през процесния период;
- качество на постановените актове – стабилитет според резултатите от инстанционния контрол;
- съпътстваща професионална работа – участие в състав и произнасяне по дела, подготовка и администриране на дела, дежурства (ако има такива), натовареност на заседателния график.

Обективното състояние на съответния орган на съдебната власт:

-обща натовареност на магистратите, както и на персоналната им (на работещите същата материя, ако има разпределение на материята);

-обща и индивидуална натовареност спрямо средната за органи на съдебната власт със сходни показатели.

Създадена организация и администриране на работата на магистратите от съответния административен ръководител:

- равномерна натовареност на магистратите в органа на съдебната власт;
- при неравномерна натовареност на дисциплинарно привлеченото лице сравнение с останалите магистрати – причини и мерки за преодоляването ѝ.
- административен контрол и мерки за преодоляване на неритмично, забавено администриране, разглеждане и решаване на делата от магистратите.
- прилагане на мярката по чл. 327 ЗСВ.

Съдържание и приложение на понятието разумен срок:

на базата на които следва да се прецени съответният магистрат имал ли е обективна възможност: 1. - да разгледа делото/преписката в разумен срок и 2. - да постанови съответния акт в разумен срок:

Преценката за разумен срок е комплексна, на базата на изброените по-горе критерии и индивидуална за всеки отделен случай.

Соченият в решения на дисциплинарния орган и в съдебните решения тримесечен срок, който при това се отнася само към изготвяне на съдебните актове, може да се приеме само като ориентируващ, но в никакъв случай като общо приложим.

В този контекст преценката дали констатираното неизпълнение на служебните задължения е виновно и каква е формата на вината следва да е в зависимост от отговора:

- дали магистратът е имал обективна възможност да разгледа и реши делото в законовите срокове,

-ако сроковете надхвърлят законовите дали причините се субсумират в:

обстоятелства, които стоят извън неговата субективна воля и възможности;

съвкупност от обективни и субективни причини;

субективно допусната лоша организация на работа и неспазване на процесуалните срокове.

Дисциплинарната отговорност на магистрата следва да бъде ангажирана само при безспорно доказана причинна връзка между обективния факт за забавено разглеждане и постановяване на съответните актове и виновно поведение на магистрата.

Последователното прилагане на критериите, очертани по-горе, би гарантирало обективен подход при преценка на работата на магистратите, съответно – във всеки отделен случай - пропорционалност на дисциплинарното наказание спрямо извършеното дисциплинарно нарушение и като крайна цел – еднакъв подход при оценка на дисциплинарите нарушения и сходство в налаганите дисциплинарни наказания на магистратите.